

◆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಷೆಗೂ ತನ್ನದೇ ಆದ ಒಳನುಡಿಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ನೀವೇ ಒಂದು ಕಡೆ ಹೇಳಿರುವಿರಿ: 'ಕನೆ ಹಾಲು ಬಾಳೆ ತೆಂಗು ರಸಾಯನ/ ತುಂಬಲಿ ಕನ್ನಡಗಳ ಬೋಗುಣಿ' ಎಂದು. ಹಾಗೆ ಇದು ನೂರಾರು 'ಕನ್ನಡಂಗಳ' ತುಂಬಿದ ಬೋಗುಣಿ. ಈ ಬೋಗುಣಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವ 'ಮೊರಸುಗನ್ನಡ' ಮತ್ತದರ ಕವಲುಗಳಾದ 'ಕಂದೆಲಗು' ಮತ್ತು 'ತೆಲುಗನ್ನಡ'ಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ, ಎರಡು ಭಾಷೆಗಳ ಸಂಕರದ ಸೊಬಗಿನ ಕುರಿತಾಗಿ ವಿವರಿಸಿ.

ಮೊರಸುನಾಡು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಭಾಷಾಸಂಕರ ಅನ್ನುವುದು ಪಾಂಡಿತ್ಯದ ಪರಿಭಾಷೆ ಆಗಿಬಿಡ್ತದೆ. ಮೊರಸುನಾಡು ಕನ್ನಡ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಶ್ರಮಿಕರಿಂದ. ಬಳಕೆ ಆದದ್ದು ಶ್ರಮಿಕರಿಂದ. ಇವತ್ತು ಮೊರಸುನಾಡಿನ ಭಾಷೆಯ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಂತಹದು ಶ್ರಮಿಕ ಭಾಷೆಯ ಮೂಲಕ. ಹಾಗಾಗಿ ಭಾಷಾಸಂಕರ ಅನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತ ಎರಡು ಸುಂದರ ಭಾಷೆಗಳ ಸೌಂದರ್ಯ ಮಿಶ್ರಿತದಿಂದಾದ ಒಂದು ಅನುರೂಪವಿದು. ಎರಡು ರೂಪಗಳು ಸೇರಿ ರೂಪುಗೊಂಡಂತಹ ಚಲುವಿನ ಭಾಷೆ ಇದು. ಚೆಲುಗನ್ನಡ ಮೊರಸುನಾಡು ಕನ್ನಡ ಅಂತ ನನಗೆ ಅನಿಸ್ತದೆ

◆ ತೆಲುಗನ್ನಡ ಮತ್ತು ಕಂದೆಲಗು ಇವೆರಡರ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನ ತಿಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತ?

ಪ್ರಥಮ ಪದ ಅಂದ್ರೆ ಪ್ರಧಾನ ಪದ ಕನ್ನಡ ಆಗಿದ್ದು, ಅದಕ್ಕೆ ಸೇರುವ ಪ್ರತ್ಯಯವೋ ಕ್ರಿಯಾಪದವೋ ತೆಲುಗು ಆಗಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು 'ಕಂದೆಲಗು' ಅಂತ ಕರೀಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಮರ ಅನ್ನೋದು ಕನ್ನಡ ಪದ. ಎಕ್ತು ಅನ್ನೋದು ತೆಲುಗು ಕ್ರಿಯಾ ಪದ. ಎರಡೂ ಸೇರಿ ಮರಕ್ಕೆ (ಮರಕೆ + ಎಕ್ತು) ಅಂತಾಗ್ತದೆ. ಅಂದ್ರೆ ಮರಕ್ಕೆ ಏರು ಅಂತ. ಇದು ಕಂದೆಲಗು ಪದ ಆಗುತ್ತೆ. ವಾಡಿಕೆಲ್ಲ ಅಥವಾ ಅಲವಾಟಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಅಲವಾಟು ಅನ್ನುವುದು ತೆಲುಗು ಪದ ಆಗಿದ್ದರೆ, ಇಲ್ಲ ಅನ್ನುವುದು ಕನ್ನಡ ಕ್ರಿಯಾ ಪದ. ಹಾಗಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ, ರೂಢಿಯಿಲ್ಲ ಅನ್ನುವುದು ಅಲವಾಟಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ವಾಡಿಕೆಲ್ಲ ಅಂತಾಗ್ತದೆ. ಇದು

'ತೆಲುಗನ್ನಡ' ಪದ. ಅಮೇಲೆ 'ನಾನು ಊಟದಲ್ಲಿ ಎರಗಡ್ಡೆಗಳನ್ನು ಚನ್ನಾಗಿ ವಾಡುತ್ತೇನೆ' - ಇಲ್ಲಿ ವಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂಬ ಪದದಲ್ಲಿ 'ವಾಡು' ಅನ್ನುವುದು ತೆಲುಗು ಪದ. ಅದೇ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆ ಅಂತಾಗುತ್ತೆ. 'ಉತ್ತೇನೆ' ಅನ್ನುವುದು ಕನ್ನಡದ ಕಾಲಕ್ರಿಯಾ ಪದ. ಹೀಗಾಗಿ ಇದೂನೂ ತೆಲುಗನ್ನಡ ಆಗುತ್ತೆ. ವ್ಯಾಕರಣದ ಪರಿಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಪೂರ್ವ ಪದ ತೆಲುಗಾಗಿದ್ದು ಉತ್ತರ ಪದ ಕನ್ನಡವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು 'ತೆಲುಗನ್ನಡ'. ಮತ್ತು ಪೂರ್ವ ಪದ ಕನ್ನಡವಾಗಿದ್ದು ಉತ್ತರ ಪದ ತೆಲುಗಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು 'ಕಂದೆಲಗು'. ಗೊತ್ತೇದು, ಶೇನಿಕೋಗು, ಪಂಗಿಲ್ಲ... ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಪದಗಳು. ಹಾಗೆಯೇ ನಾವು ಭಾಷಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಭಜಿಸುತ್ತಾ ಹೋದ್ರೆ 'ಕಂದಮಿಳ್' ಬರ್ತದೆ. 'ಏ, ಅಲ್ಲಿ ದೂವಾನಿ ಮಡಿಗಿದ್ದೀನಿ ತಲೆ ಸೀಪಿಕೊ' ಅಂತ ಮಾತಾಡ್ತಾರೆ. ದೂವಾನಿ ತೆಲುಗು, ಮಡಿಗಿದ್ದೀನಿ ಕನ್ನಡ ಕ್ರಿಯಾ ಪದ, ತಲೆ ಕನ್ನಡ, ಸೀಪು ಅನ್ನೋದು ತಮಿಳು. ಹೀಗಾಗಿ ಇಂತಹ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ನಾವು ಒಂದು ಪದವನ್ನು 'ಕಾಯಿನ' ಮಾಡೋದಾದರೆ 'ಕಂತೆದಮಿಳ್' ಅಂತ ಹೇಳ್ವೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಸುಮ್ಮೆ ಭಾಷೆಯ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ಯಾಕಾಗಬಾರದು ಅಂತ? ಕೆ.ವಿ.ಎನ್. ಹೇಳ್ತಾರೆ - ಜನ ಬಳಸೋದೆ ಅಲ್ಪ, ಜನಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಬರೆಯೋದಲ್ಲ ಅಂತ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿ ಅನ್ನಿಸಬಹುದು. ಆದ್ರೆ ಭಾಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸೋ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಕೆಲವು ಚಪಲಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಏನೋ ಒಂದು ಪದಾನ ಕಟ್ಟಿಕು ಅಂತ. ಹಾಗಾದಾಗ ಕೂಡಿಸ್ತಾ ಕೂಡಿಸ್ತಾ ಕೊಟ್ಟು ತಗೊಂಡು ಮಾಡ್ತಾ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ನಾವು 'ಕಂಗ್ಲೀಷ್' ಅಂತೀವಿ. ಅದನ್ನ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿವೆ. ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅಂತ ಬಂದಾಗ ಅದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಮತವಾಗಿಬಿಡ್ತದೆ. ಸ್ಥಳೀಯವಾದದ್ದು ಜನಮೂಲವಾದದ್ದು ಅಂತ ಬಂದಾಗ ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳೋಕೆ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ 'ಏತ' ತುಳೀತೀವಿ. ಹಾಗಾಗಿ ಕಂಗ್ಲೀಷ್ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳೋದಾದ್ರೆ ತೆಲುಗನ್ನಡ, ಕಂದೆಲಗು, ಕಂದಮಿಳ್ ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ಕಂದೆಲಗು ಅಂತ ಆದೇಶಸಂಧಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಕನ್ನಡ-ತೆಲುಗು ಮಾಡಿದರಾಗುತ್ತೆ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾರೆ. ಅದು ಆಗಲ್ಲ. ಯಾಕೆ ಅಂದ್ರೆ ಕೂಡಬೇಕಲ್ಲ. ಕೋಲಾರ-